

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadagesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 11. Quid in his bellicis miserys faciendum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

96 Cap. VII. Rhemensium exemplo demonstratur, quid possit satisfactio, si adferre, quam si anno integro in pane & aqua ieiunaret, ac flagellis se quotidie usque ad sanguinem caderet, & Psalterium eorum quotidie recitaret: hac enim exercitia, etsi bona sint, & valde utilia, quia tamen sunt opera externa, si ita nudè exerceantur, non habent tantam vim, ad purificandum cor à suis vitijs, illudq; veritatibus ac virtutibus illustrandum, & inflammationis diuini amoris affectibus perficiendum; atq; assensu, & profunda Christi Domini nostri Passionis Meditatio, qua omnia hac efficit, additq; etiam spiritum & vitam poenitentis ipsis, & operibus externis, permouendo efficaciter ad feruentem eorum exercitationem. Quidam non ad duos vel tres, vel octo dies, sed per omnem vitam se includunt, vt poenitentiam agant, sicut Pelagia, sicut neptis Abrahami eremitæ, sicut omnes, qui in religionem aliquam ingrediantur; religionis enira status, est status poenitentia.

XI.

QUID MORIS
IN HIS BELLIS
ET MISERIIS
HACEREMUS?

Præter hæc duo genera operum satisfactoriorum vel sponte scilicet susceptorum, vel à sacerdote impositorum, historia supra commemorata, tertium genus docet, scilicet illam ipsam poenam, quam Deus in hac vita, etiam inuitis infligit, si illam, dum euitare non possumus, saltem patienter de manu Dei suscipiamus, atque ad eius gloriam, pro peccatis nostris, offeramus. Rhemensibus non imposuit S. Nicasius hostes, nec ipsi eos sponte susceperunt, pro poenitentia; sed Deus eos in poenam illis immisit; & quia benignus est, immisit, vt castigati resipiscerent. Quis igitur percussus sapuerunt, atque ex necessitate virtutem fecerunt: mortem ipsam & mille terrores, ac pericula patienter ferentes, ecce Deus, ea ipsa damna, quæ illis Attila intulit, in satisfactionem, immo in martyrij meritum suscepit; & tam illustribus miraculis eam satisfactionem confirmauit. Atque huc oratio tendit. Peccauimus omnes, vt aliàs ostendi. Moniti toties nondum ad poenitentiam confugimus. Potuiffemus fortasse iram Dei à nobis auertere, sicut Achab rex, de quo sponte sua cilicium induente, & in sacco dormiente Dominus ad Eliam dixit: *Nonne vidisti Achab humilitatum coram me? quia igitur humiliatus est me causa, non inducam malum in diebus eius.* Quia si nos ipsos diiudicauerimus, non utiq; iudicauerimur à Domino, vt ait Apostolus. Quando igitur nos ipsos non diiudicauimus, nonne meritò nos Dominus iudicauit?

3 Reg 30

1. Cor. 11. 31

iudicavit? sicut Gallos? Itaque iam in vicinia habemus hostem; iam armis undiq; cingimur; iam hostilia experimur; iam plurimi adsunt spoliati, domo pulsi, in exilium acti, percussi, depauperati, ad incertas redacti, pleni lachrymis, pleni calamitatibus, viri dolorum, mulieres lamentabiles, infantes miserabiles. Quid faciemus? Hæc volentibus nolentibus æquè sunt patienda. Si simus impatientes, si blasphememus, si desperemus, rem non faciemus meliorem. Impatentia nullius doloris remedium est: sed omne malum reddit grauius, & duplicat; & insuper meritum tollit, ac infernum meretur. Quòd si omnia mala, tamquam flagella à Domino immissa, acceptemus, non augebimus illa, sed leuiùs sentiemus, quia ià non animo reluctante, sed volente patiemur; quin & diuinam iram placabimus, vt Rhemenses; & veniam impetrabimus; & peccata discemus detestari, quæ harum pœnarum causa fuerunt; denique & Christo, qui pro peccatis nostris satisfecit (ex quo omnis nostra sufficientia) si satisfaciendo patimur, conformes efficiemur, & spem nostram firmabimus. *Nam si compatimur, & conglorificabimur.*

Rom. 8. 17.

Cùm enim Christus Dominus passus sit pro peccatis nostris, iniquum esset, si nos ipsi pro peccatis nostris nihil pati vellemus. *Christus passus est pro nobis*, ait S. Petrus: *vobis relinquens exemplum, vt sequamini vestigia eius.* Et S. Paulus promittit nos cohæredes fore Christi, si tamen compatimur, vt & conglorificemur. *Non omnia nostra Christus expleuit*, ait S. Gregorius. *Per crucem quidem suam omnes redemit, sed remansit, vt qui redimsi & regnare cum eo nititur, crucifigatur. Hoc profectò residuum viderat, qui dicebat: Si compatimur, & conregnabimus: quasi dicat: Quod expleuit Christus, non valet nisi ei, qui id, quod remansit, adimplet.* Quapropter Apostolus ait: *Adimpleo ea, qua desunt Passionum Christi in corpore meo.* Quis autem cum Christo non velit pati? Si rex quispiam innocens, pro graui delicto serui sui, ita vellet satisfacere, vt diceret: ecce vnà ibimus, vnà cædemur, ita tamen vt tu seruus nocens non nisi vnum ictum sustineas, donec mihi mille infligantur, quis seruus eiusmodi pœnam detrectaret? Et tamen Christus hoc facit; rex tremendæ maiestatis, infinitæ potentæ, coram quo Angeli faciem suam tegunt, cæli & terræ moderator, coram quo om-

XII.

CHRISTO PATIENTI NOS ESSE CONFORMANDOS.

2. Pet. 1. 21.

Rom. 8. 17.

S. Greg. in c. 9. lib. 1. Reg.

Col. 1. 24.

N

nes